

[Rosing.]

Det er jo også blevet mere og mere aktuelt i de senere år, efterhånden som forholdene i de to landsdele nærmer sig hinanden.

Vedrørende det fremsatte forslag til lov for Grønland om børns retsstilling har jeg ikke meget at bemærke. Jeg kan sige, at lovforslaget er et typisk eksempel på, at man under bestræbelserne for indførelse af samme retssystem i Grønland som i det øvrige land inden for lovgivningen for børn kan støde på tekniske hindringer, som vi ikke blot ved at lukke øjnene kan springe over. Lovforslaget adskiller sig på afgørende måde fra lov nr. 200 af 18. maj 1960, hvorefter man kun kan dømme til faderskab eller frifindelse, medens der ikke er mulighed for pålæggelse af bidragspligt. I det øvrige Danmark er forholdet det, at de biologiske bevismidler i visse tilfælde muliggør fastsættelsen af faderskabet, når moderen inden for avlingstiden har haft samleje med flere mænd. Som retslægerådets udtalelse siger, kan man for tiden ikke uden videre overføre hergældende praksis på grønlandske forhold. Jeg tror — som lovforslaget også siger — at vi må bøje os for denne kendsgerning og vise en afventende holdning, så lægevidenskaben måske kan give mulighed for løsning af dette spørgsmål, forhåbentlig i den nærmeste fremtid.

I bemærkningerne til § 19 står der, at landsrådet under samlingen i 1961 har stillet forslag om, at der nu indføres en regel, hvorefter flere bidragspligtige hver betaler en anpart af bidraget. Dette ville betyde, at man gik tilbage til en ordning, der var gældende i Grønland indtil 1953. I forhandlingerne bliver der ikke fremført nogen særlig begrundelse herfor. Min personlige mening om dette spørgsmål er, at man indtil videre bør bibeholde den hidtil gældende regel i overensstemmelse med lovforslagets § 19, nemlig at i de tilfælde, hvor flere kan anses for bidragspligtige, påhviler bidragspligten hver af dem fuldt ud. Jeg har den opfattelse, at børnebidraget ikke må gøres billigt for de bidragspligtige; det skal kunne mærkes, selv om den bidragsberettigede ikke får mere ind af bidraget. Dette kan efter min mening, hvis jeg må bruge det udtryk, have en mere opdragende betydning end det, landsrådet foreslog.

Vedrørende bestemmelsen i § 9, hvorefter

det påhviler politiet at drage omsorg for videresendelsen af faderskabssager til kredsdommeren, kan jeg kun sige, at jeg er glad for, at denne bestemmelse er indsat som en sikkerhed for, at sagen gennemføres, selv om anmeldelsen af fødslen skulle glippe. Dette vil jo i visse tilfælde medvirke til, at faderskabssagerne bliver afsluttet hurtigere, end tilfældet er i dag.

Ifølge § 20 kan det pålægges faderen at sørge for moderens underhold 2 måneder før og 1 måned efter fødslen og i tilfælde, hvor sygdom er forårsaget ved svangerskab eller fødsel, indtil 4 måneder før og 9 måneder efter. Dette anser jeg også for et fremskridt i vor børnelovgivning, selv om bidragene indgår i kommunekassen som erstatning for det, kommunen har ydet barnemoderen.

I det hele taget er lovforslaget et stort fremskridt, som jeg med glæde kan anbefale. Idet jeg håber, at lovforslaget kommer i udvalg, vil jeg denne gang nøjes med disse få bemærkninger.

Angående forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje i Grønland kan jeg kun sige, at jeg betragter ændringsforslagene som tekniske ændringer i retsplejeloven, som en korrektion, der nødvendigvis må gennemføres i relation til det andet lovforslag.

I øvrigt anbefaler jeg de to lovforslag til velvillig behandling og gennemførelse.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam):

Idet jeg takker alle de ærede ordførere for den venlige modtagelse, de to lovforslag har fået, vil jeg gerne sige et par ord i almindelighed, før jeg svarer på de forskellige indlæg.

Hvis disse to lovforslag bliver vedtaget, vil vi være kommet et godt stykke videre frem mod bedre forhold for de grønlandske børn, der her er tale om. Og ikke blot det — vi vil også være kommet nærmere hinanden derved, at de grønlandske forhold på dette område kommer til mere eller mindre at svare til forholdene hernede. De særlige grønlandske forhold, som man ofte taler om, slår også til stadighed igennem i disse nye lovforslag, men deres indflydelse vil blive mindre og mindre, og den vil også være blevet mindre, når disse lovforslag forhåbentlig er vedtaget. Det er den vej, vi skal gå, for at der kan blive så ringe